A°. 1843. No. 48.

DONDERDAG, 15 JUNIJ.

JE MAINTIENDRAI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

De ondergeteekende berigt het Publiek, dat de Koloniale Schoener *Henriette Elisabeth*, gevoerd door Schipper P. HANSEN, op Zaturdag aanstaande, via de Opper- en Neder-districten *Nickerie*, de reis naar *Curaçao*, zal aannemen; zullende de Brievenmalen voor dien Bodem bestemd, op dien dag des middags ten *twaalf* uren worden gesloten.

Paramaribo, den 13 Junij 1843.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

ADVERTENTIEN.

(17458) M. A. KEIJSER, *Vendumeester*, zal *MORGEN*, publiekelijk op Vendu verkoopen voor rekening dien het mogte aangaan:

Eene *BAAL*,

gemerkt HDT, No. 3, inhoudende 250 stuks *KOFFIJZAKKEN*, aangebragt per het Schip *West-Indiën*, Kapt. T. D. LIEUWEN, en door Zeewater beschadigd.

(17465) De *Vendumeester* M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om *negen* ure, verkoopen:

PROVISIEN en *STUKGOEDEREN*, *WANE-* en *KOPIE PLANKEN*, — *CHAISTUIGEN*, *DAMES ZADELS*, *TOOMEN*, *ZWEEPEN*, echte *GRANATEN*, *ect.* en den Slaaf *BARON*.

R. J. GOLLENSTEDE

heeft uitgepakt en biedt behalve de reeds vroeger geannonceerde Goederen, tot *zeer Goedkoope Prijzen* te Koop aan:

Diverse soorten wit Katoen en Zwitsersche Doeken, Linnen Katoen, Russisch Calminck en Grijs Linnen.

Nog in Voorraad:

Groote en kleine Broodsuiker, groote pullen Patent Olie, *beste* groene Erwten bij het vat, en bij het zakje van 10 pond enz. (17450)

Nieuwstijdingen

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 25 April 1843.)

FRANKRIJK.

PARIJS, 12 April.

De kamer van afgevaardigden heeft zich den 8sten April in hare afdeelingen met het onderzoek der beide thans bij die vergadering aanhangige ontwerpen van wet wegens aan te leggen groote spoorweg-linien bezig gehouden. Het eene dier ontwerpen betreft een spoorweg van Parijs naar de Belgische grenzen, die door het rijk en tot zekere mate ook op 's rijks kosten, zal worden aangelegd, doch waarvan de exploitatie aan eene vereeniging van kapitalisten, met de Heeren Rothschild aan het hoofd, zal worden toevertrouwd, welke vereeniging dan ook een aanzienlijk deel der kosten van aanleg zal dragen. Het andere ontwerp betreft het vak van den grooten spoorweg tusschen Parijs en Marseille, dat tusschen die laatste stad en Avignon loopen moet. Hier zal mede de aanleg gedeeltelijk door het rijk bekostigd worden, en zal het overige door eene vereeniging van kapitalisten, in het zuiden van Frankrijk gevestigd, worden bijeengebragt, welke vereeniging dan tevens zich met de exploictatie van den weg belasten zal. De afgevaardigden hebben zich over het algemeen gunstig voor deze wetten verklaard, en de door hen gemaakte aanmerkingen betroffen meestal de voorwaarden, die de regering aan de door haar in beide gevallen te hulp geroepen kapitalisten voorloopig gesteld heeft. Er waren leden, die hun genoegen te kennen gaven, dat het huis Rothschild met de onderneming van den weg van Parijs naar de Belgische grenzen gemoeid was, daar er vreemde kapitalen noodig zouden zijn, om de grootste plannen, die men thans in Frankrijk ten aanzien der nieuwe spoorweg-linien ontworpen heeft, te helpen uitvoeren. Er zouden toch waarschijnlijk binnen een jaar in Frankrijk voor 200 millioenen francs aan aandeelen in spoorweg-maatschappijen worden uitgegeven, terwijl het rijk zelf weldra de nog overgeblevene 300 millioen der nieuwe geldleening te gelde zou moeten maken. De Heer Thiers heeft in zijne afdeeling de hoofdtrekken van het ontwerp omtrent den spoorweg naar Belgie goedgekeurd, doch daartegen eene hoofdbedenking met veel nadruk doen gelden. Volgens het ontwerp zal namelijk een zijtak van den spoorweg op Calais uitloopen. Dit acht men algemeen zeer noodzakelijk, vermits anders de gemeenschap tusschen Londen en Parijs voortaan over Belgie zou worden onderhouden. Maar nu wilde Heer Thiers, dat er ook zijtakken naar Duinkerken en Boulogne worden aangelegd, daar anders aan deze beide zeehavens een doodelijke slag zou worden toegebragt. Sommige leden meenden, dat het aandeel van het rijk in de kosten van den spoorweg naar Belgie, thans op 64 millioen geraamd, wel 100 millioen francs beloopen zou.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 9 April.

De berigten uit New-York van 16 Maart bevatten weinig belangrijks. Het kongres was uiteengegaan zonder eene van de aanhangige groote kwestien beslecht te hebben. — De komeet was ingelijks in het westelijke halfrond verschenen en had in Amerika even veel belang als in Europa verwekt. — handel en fabrijkwezen waren in eenen staat van stilstand. De wetgeving van Maryland had eene wet aangenomen, waarbij magtiging verleend wordt tot den verkoop van het aandeel des staats in zekere kanalen en spoorwegen, ten einde de opbrengst daarvan te doen strekken tot het liquideren der staatsschuld. Bijaldien de operatie gelukt, zouden daardoor ⅗ der schuld vernietigd worden. In Florida schijnt daarentegen de repudiatie-leer gehuldigd te worden, hebbende het volk zich verklaard niet aansprakelijk te zijn voor de onder het gezag van eenen vorigen wetgevenden raad uitgegevene obligatien.

— Er zijn berigten uit Lissabon van 27 Maart ontvangen. De zitting der Cortes was voor eene maand verlengd ten einde de Kamers in staat gesteld zoude worden om de financiële werkzaamheden af te doen. Het wetsontwerp betreffende de straatwegen was doorgegaan bij de gedeputeerden, welke zich thans bezig hielden met een wetsontwerp om de administratieve districten des lands van 17 tot 12 en om de bisschoppen tot een gelijk getal te verminderen. - Het *ultimatum* van Lord Aberdeen was door het Portugesche gouvernement niet aangenomen; maar Portugal stelde nog eenige vermindering van de regten op den invoer van wollen stoffen en gemaakt ijzerwerk voor. Te Oporto, waar de wijnhandel zeer verlangt naar een traktaat met Engeland was men misnoegd wegens het nieuwe uitstel, hetwelk de sluiting van hetzelve ondervindt.

DUITSCHLAND.

Uit Maints, wordt het volgende geschreven:

De met 1 Maart alhier te openen stoomsleepdienst op den Bovenrijn zal, naar men verneemt, nog in den loop dezes jaars ook tot den Beneden- en Middenrijn worden uitgestrekt. De directie van deze stoomsleepdienst is met eene der aanzienlijkste naburige steden in onderhandeling getreden, om deze onderneming tot voordeel der beide steden op eene groote schaal te exploiteren. Algemeen is men hier van oordeel, dat de nieuwe stoomsleepdienst zoowel aan onze stad en derzelver handelstand als ook inzonderheid aan de actionarissen tot groot voordeel zal verstrekken; men neemt om deze reden gaarne deel aan de onderneming en laat ook gaarne aan het bestuur dezer inrigting, waarvan twee derde gedeelten bij meerderheid van stemmen werden gekozen, regt wedervaren wegens deszelfs tot dusverre aan den dag gelegde ijver en belangloosheid. In weerwil van dit alles is men hier wantrouwend geworden jegens ondernemingen bij aandeelen, want de door particulieren bij vreemde actien-ondernemingen geleden verliezen zijn nog versch in het geheugen. Zoo heeft men Dusseldorfer stoomboot-aandeelen tegen pari ingeteekend en thans staan dezelve 65 pCt. of zelfs 55 wanneer men twee jaren interest-verlies daarbij rekent. Even slechts ging het onze speculaten met de aandeelen in de Dusseld.-Elberfelder, Keulsch-Akensche en Bazel-Straatsburgsche spoorwegen. Deze particulieren hebben zich bij deze ondernemingen gouden bergen voorgespiegeld, terwijl zij zelfs geene ijzeren hebben gevonden. Ook bij andere ondernemingen heeft men hier veel geld laten steken, zoodat de actionarissen over bittere teleurstelling klagen. Dit is inzonderheid van toepassing op de Badensche suiker-actien, welke men hier met 6 pCt. agio heeft betaald. Thans gelden deze aandeelen 8 pCt. en men heeft actionarissen in deze suikermaatschappij ironisch hooren uitroepen: »al verliezen wij het gansche kapitaal, als dan winnen wij toch 2 pCt. aan het agio." Welk een troost! Bij deze onderneming is het oude spreekwoord »einde goed alles goed" niet van toepassing geweest, want zoolang nog niet de gansche hoofdsom was gestort ont-

ving men ten minste behalve de 5 pCt. interest nog 3 a 3½ pCt. dividend; doch naauwelijks was de laatste betaling volbragt of men gaf nog slechts een jaar interest en gedurende het jaar 1841 en 1842 niets hoegenaamd meer. Niemand twijfelt aan den goeden wil der directie en ieder houdt het er voor, dat zij niets konde betalen; doch dat het vroeger met de betaalde 8 a 8½ pCt. natuurlijk toeging, betwijfelt men.

S P A N J E.

MADRID, 10 April.

De oppositie heeft heden wegens de vroegere nederlagen wederwraak genomen, hebbende zij de verkiezingen van Badajoz weten te doen afkeuren en vernietigen. Zij heeft daardoor onderscheidene ministeriele notabiliteiten als de heeren Joseph Calatrava, Antonio Gonzales en Lujan, voorloopig uit de kamer geweerd. De strijd in de kamer was zeer hevig: intusschen was de minister van marine de eenige, die van regeringswege de verkiezingen van Badajoz verdedigde. De grief, welke de oppositie tegen die verkiezingen had en waarvan in de kamer de heeren Lopez en Pizarro de voorname tolken waren, was, dat de autoriteiten een onwettig aandeel aan dezelve genomen hadden. De afkeuring had met 80 tegen 55 stemmen plaats.

De infant Don Francisco de Paula, in de zitting tegenwoordig, heeft insgelijks tegen de verkiezingen gestemd. Toen hij zijne stem uitbragt, werd hij door luide toejuichingen uit de openbare tribunes begroet.

De regent heeft in de laatste dagen sterk aan het graveel geleden, hij bevindt zich thans iets beter.

— In El Patriota leest men als volgt: De beurs heeft heden den terugstoot van de algemeene beweging ondervonden; maar de speculanten en kapitalisten mogen zich daarover in geenen deele ongerust maken. Ook mogen zij aan de vertegenwoordigers des lands, welke ook hunne zinswijze zij, het onregt niet aandoen van te gelooven, dat zij vijanden van 's lands krediet en rijkdom zijn.

M U R E L,

de groote Roover in West-Amerika.

Het navolgende is uit een Amerikaansch blad overgenomen, en strekt om de gewelddadige en overhaaste strafoefeningen, welke het vorige jaar in de zuidelijke en westelijke provinciën der Vereenigde Staten plaats grepen, te verklaren, indien al niet te regtvaardigen. — In Januarij 1834 werden eenen geestelijke, den Heer *Henning*, in den staat Tenessee, twee slaven ontstolen, het vermoeden viel op zekeren *Murel*, die sedert eenigen tijd wegens verscheidene misdrijven in verdenking gekomen was, en onlangs om eene dergelijke misdaad had te regt gestaan. Deze man werd bespied, en men vernam weldra, dat hij zijne woonplaats in het graafschap Madison verlaten had, en zich ergens aan den Missisippi ophield. Terstond werd zekere *Stewart* naar hem toegezonden, wien *Murel* nooit gezien had, en derhalve niet verdenken kon. *Stewart* kwam bij hem, won zijn vertrouwen sprak van de talrijke dieverijen in het land, niet als misdrijven, maar met betrekking op den behaalden buit, in een woord, hij speelde zoo goed voor Mouchard, dat *Murel* zeide, dat hij een » regte snaak" (rare fellow) was, en het voornemen opvatte, om hem als medehelper te gebruiken. Langzamerhand schonk hij *Stewart* zijn vertrouwen, deelde hem zijne geheimen mede, maakte hem met zijne eedgenooten bekend, en verhaalde hem zijn geheelen levensloop. Toen alles voorbereid was, werd *Murel* in hechtenis genomen, en *Stewart* deelt uit zijne bekentenissen in een vlugschrift het volgende mede:

Murel werd in Midden-Tenessee geboren. Reeds als kind leerde zijne moeder hem stelen, en zoo werd hij, naarmate hij opwies, een volleerde gaauwdief, die, wegens zijne schurkestreken, in de nabijheid van zijne geboorteplaats zoo bekend werd, dat hij raadzaam achtte zijne woonplaats in de toenmaals nog onbebouwde wildernissen der westelijke districten te vestigen, waar hij met grootere veiligheid rooven en medeplanders bijeenzamelen kon. Hier leefde hij, totdat *Stewart* hem verried, verbond zich met allerlei gespuis, en smeedde misdadige plannen. Zijne gemeene roof- en moordbedrijven, die hij met eene koelbloedigheid volvoerde welke een gevoelig mensch doet ijzen, gaan wij, als van geen algemeen belang, met stilzwijgen voorbij, om tot zijne grootere plannen te komen, die ons eenen juist niet geruststellenden blik in den toestand der zuidelijke slavenstaten doen werpen.

John Murel moet de aanvoerder geweest zijn eener georganiseerde rooverbende, gelijk er zelden eene in een beschaafd land bestond. Door onvermoeide pogingen, listen en kunstgrepen, verzamelde hij uit alle gewesten des lands eene schaar van duizend menschen, die hij naar willekeur beheerschte. Zijne medestanders waren door alle slavenstaten verspreid, en in twee klassen verdeeld: vooreerst de medeleden van den grooten raad, of roovers van den eersten rang; en ten tweede de uitvoerders (strikers), die niet in het eigenlijke geheim waren ingewijd, maar dienden om al het gevaarlijke werk te doen. De eerste klasse telt (want de bende kan nog niet als uitgeroeid beschouwd worden) 400, de tweede 600 leden: zij hebben ergens in de Arkansas eene vergaderplaats, waar de geheime raad gehouden wordt, en kennen elkander aan geheimzinnige woorden en teekenen.

Murel's inhechtenisneming en de openbaringen van *Stewart* hebben den opstand in den staat Mississipi te vroeg doen uitbarsten. Van de leden der bende is eene lijst opgemaakt, die honderd namen bevat, waaronder men ook de namen vindt van hen, die na een kort proces, in dat gewest ter dood gebragt werden.

Over Koppenhagen en de Deenen sprekende, zegt zeker schrijver, onder anderen: — De geringe volksklasse is met een sterk nationaal gevoel bezield, en een jong Deen verhaalde mij eene hem uit dien hoofde toegevoegde beleediging die zeker eenig in hare soort te noemen is. Mijn jonge vriend te dier tijd nog student, zat in het jaar 1816 in het Park (Thiergarten) te Koppenhagen, en luisterde naar het vurige gesprek eener menigte beschonken boeren die bij brandewijn en braadworst, zoo luid over staatkunde spraken, als waren zij de voorbeelden geweest tot den beroemden staatkundigen Tinnegieter van den vrijheer *von Hollberg*. — Het gesprek liep over het papierengeld, en een van hen die zonder twijfel de verre reis van Kallendborg naar Ahrs (*) en terug had gedaan, begon op de Hamburgers te schimpen, omdat zij geene Deensche banknooten in betaling wilden nemen. Na de bekendmaking van deze ongehoorde behandeling, zag de een den ander bedachtzaam aan, als vreesde men dat het in de bovenste verdieping van den hooggeachten verteller spookte of wel dat hij hen voor den gek wilde houden. Toen hij echter zijn gezegde staande hield, en hetzelve met ontelbare eeden, bij den Deen in gebruik bekrachtigde, beschimpten en lasterden zij als razenden de Duitsche Hamburgers. Tot ongeluk kwam het den jongen ambtenaar der rekenkamer in gedachte de dwaze denkbeelden der boeren te verlichten, trad men hen in gesprek, tot regtvaardiging der Hamburgers aan dat deze *zilvergeld* hebben, hetgeen natuurlijk beter dan *papierengeld* is.

(*) Deze beide plaatsen liggen digt bij elkander in Seeland; en de held van het kluchtige heldendicht PETER PAARS, roemd steeds over deze bovenmate verre reis. Men bezigd derhalve deze woorden, om schertsenderwijze iemand uit te duiden die altijd over zijne niets beduidende reizen spreekt, eveneens als de reis van Stolpe naar Danzig spreekwoordelijk is geworden.

Naauwelijks had hij echter deze voor hen onregtzinnige uitdrukking gedaan, toen een dof gemor hem daarover berouw deed gevoelen, spoedig voegde hij dus er de geruststellende woorden bij: » Weldra zullen zij evenwel niet weigeren dat aan te nemen, want onze bankbilletten stijgen dagelijks in prijs, voor dezen kreeg men voor een zilveren daalder wel honderd daalders papierengeld, en nu naauwelijks *drie*."

Deze betuiging was onwederlegbaar, en voor een oogenblik zwegen allen, toen onverwacht de beihamel woedende opsprong en uitriep: » Mijnheer gij zijt misschien zelve wel een Hamburger omdat gij over zulke gekke dingen spreekt, Het geld van onzen Koning (het papieren) is altijd even goed geld geweest, maar het gemunte, is slechter geworden, en maak nu dat gij wegkoomt!" O sancta simplicitas.

Een tegenbeeld tot het voorgaande gaf mij kort daarna (1817) mijn bediende. — Uit die vroegere, voor de vreemden gouden, voor den Deen-ijzeren en vera papieren tijd, had hij eene banknoot van honderd daalders bewaard, waarvoor hij veelligt niet meer dan eene Brabandsche kroon had betaald, en begon nu in het volle vertrouwen op dezen geheimen schat, eene buitensporige levenswijze te leiden. — Ik werd bekommerd voor het verstand van mijnen ouden getrouwen *Hendrik*, want de voor dezen hoogspaarzame, ja schier gierige borst onthaalde zijne kameraden op het kostbaarste en niettegenstaande mijne herhaalde vermaningen om het vol moeite bijeen vergaarde niet zoo onnut te verspillen, lachte hij op een listige wijze. — Ik liet het hem begaan, daar hij — hetgeen ik alle reizigers in het voorbijgaan aanraad — kostgeld kreeg, en dus in dit opzigt zijn eigen meester was. Hoe treurig ontwikkelde zich echter weldra dit geheim. Na verloop van acht dagen verlangde de voorzigtige waard betaling, en zegepralende over zijne gewaande voorzichtigheid, nam *Hendrik* de in veelvuldig papier gewikkelde banknoot van honderd daalders uit zijne brieventasch, en vroeg ongeveer zestig daalders in specie terug. Een voorstel dat de waard natuurlijk niet aannam.

Woedend en weenende vloog hij hierop de eetzaal binnen, en schimpte in alle hem bekende talen tegen den schurkachtigen waard, deed eenen eed dat hij zes jaar geleden deze banknoot uit diens handen had ontvangen, terwijl hij nu weigerde die in betaling weder aan te nemen, toen ik hem echter aan het verstand bragt dat de schuld niet aan den waard lag, maar aan het Ministerie van Financien moest toegeschreven worden, hetgeen deze banknooten reeds voorlang had vernietigd en hierdoor zekerheid van zijn verlies verkreeg, toen keerde zich zijne woede tegen den armen Minister, dien hij verklagen, beschimpen, steenigen en om hals wilde brengen. Al de dischgenooten geraakten in oproer en slechts met moeite dreven hem de dienstknechten ter eetzaal uit.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip de Stad Zwolle, Kapt. R. P. Dik. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het driemast Galjootschip West-Indie, Kapt. T. D. Lieuwen. — Adres bij Gebrs. Reijns.

Het gezinkt Nederlandsch Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.